

М.В. ТРИНЯК, С.О. РУДЕНКО

ФІЛОСОФСЬКО-ОСВІТНІЙ АНАЛІЗ ЖИТТЄТВОРЧОСТІ В МЕДІЙНОМУ ДИСКУРСІ ВІЙНИ

У статті представлено бачення структури філософсько-освітнього аналізу життєтворчості в медійному дискурсі війни контекстно інтеркультурної компетентності. Наголошено увагу на міждисциплінарному підході до осмислення ключового поняття життєтворчості. Міждисциплінарний підхід обумовлює відповідні трансформації у формальній і неформальній освіті, програмах неперервного особистісного і професійного розвитку, курсів підвищення кваліфікації. У структурі філософсько-освітнього аналізу життєтворчості в медійному дискурсі війни виокремлено компоненти-концентри: філософський, освітній, проектно-прогностичний. Зазначено про перспективність заявленої проблеми для розроблення концепції освіти для миру, підвищення рівня професійної журналістики, наповнення інформаційного простору якісним медійним контентом та різноманітними джерелами з урахуванням нейророзмаїття аудиторій.

Ключові слова: інтеркультурна компетентність, життєтворчість, молодь, Україна, філософія освіти, дискурс, філософсько-освітній аналіз, євроінтеграція, стратегія, творчість.

M.V. TRYNYAK, S.O. RUDENKO

PHILOSOPHICAL AND EDUCATIONAL ANALYSIS OF LIFE CREATIVITY IN THE MEDIA DISCOURSE OF WAR

The paper presents a vision of the structure of the philosophical and educational analysis of life creativity in the media discourse of war in the context of intercultural competence. Attention is drawn to the interdisciplinary approaches to understanding the key concept of life creativity. The interdisciplinary approach determines the corresponding transformations in formal and informal education, programs of continuous personal and professional development, and advanced training courses. In the structure of the philosophical and educational analysis of life creativity in the media discourse of war, the following components are distinguished: philosophical, educational, project-prognostic. The perspective of the stated problem for developing the concept of education for peace, increasing the level of professional journalism, filling the information space with high-quality media content and various sources, taking into account the neuro diversity of audiences, is noted.

Key words: intercultural competence, life creativity, youth, Ukraine, philosophy of education, discourse, philosophical and educational analysis, European integration, strategy, creativity.

Постановка проблеми. Актуальність теми обумовлена низкою чинників, які супроводжують суспільне життя українців в наш час. Довготривала відносна ізоляція, що стала наслідком спершу всесвітньої пандемії, згодом – відкритої збройної агресії проти України, інтенсивна цифрова трансформація усіх сфер суспільно-правових відносин, – усе це увиразнює проблематику життєтворчості, ролі інтеркультурної компетентності в комунікації, спрямованої на подолання екзистенційних викликів гібридної війни. Україна виборює свою незалежність і цілісність не лише на полі бою. Прояви гібридної війни у відкритому інформаційному і медіапросторі актуалізують розвиток концепції життєтворчості на засадах людяності. Перспектива, яку утворює життєтворчість на особистісному, суспільному і глобальному рівнях, здатна ефективно протистояти масштабним кібератакам, маніпулятивним технологіям у відкритому інформаційному просторі, долати ризики прихованої і відкритої пропаганди у соціальних мережах та мобільних меседжерах, потоку дезінформації та емоційної експлуатації громадян. Життєтворчість по суті – це осмислення творчого

процесу життя. Такий процес передбачає опору на критичне мислення і розвинений емоційний інтелект кожної людини. Ці та інші риси допомагають проектувати, планувати і втілювати в реальність активні форми і способи життєдіяльності. Медійний дискурс війни в умовах гібридної війни і довготривалої збройної агресії спрямовують життєтворчість на наповнення свого змісту такими сенсами й опорами, які допоможуть людині бути активною, діяльною в різних суспільно-правових відносинах, здатною робити свідомий моральний вибір навіть у складних обставинах реальної загрози життю і безпеці.

Проблема, заявлена у назві цієї статті, звісно, своєю перспективою передбачає утвердження цінностей миру та гуманізму у широкому значенні. Фундаментом життєтворчості в реаліях воєнного стану є усвідомлена потреба і здатність до неперервного розвитку критичного мислення, регулярно оновлювана медіа-грамотність як базова загальна компетентність кожної людини. Дослідження своєю ідеєю і методологією відповідає приписам і завданням Доктрини інформаційної безпеки України, що затверджена Указом Президента України «Про

рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29 грудня 2016 року «Про Доктрину інформаційної безпеки України». Філософсько-освітній аналіз життєтворчості важливий для формування кейсів стратегічних комунікацій як на національному, так і міжнародному рівнях.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Філософсько-освітній аналіз життєтворчості перебуває у центрі уваги широкого кола науковців і практиків. І. Бех, В. Кремін, В. Огнев'юк досліджують міжгалузеві аспекти загальної методології, впливу медіа на формування суспільних цінностей, у тому числі – цінностей освіти [8]. Широкий пласт досліджень присвячено практикам життєтворчості у медіа і засобами медіа, наприклад: медіа-компетентність (Л. Найдюнова, С. Шейбе, Ф. Рогоу) [15], проблематика медіа-залежностей, попередження маніпуляцій в комунікаціях (Г. Мироненко, М. Житарюк, Т. Балда, Т. Лильо) [7], самопрезентація через медіа-продукт (Я. Шмідт) та інші. Філософсько-освітні компоненти життєтворчості в розмаїтій палітрі мовної та літературної спадщини української культури, філософської думки вивчають О. Городиська, О. Дольська, Л. Карпець, В. Міщенко, Н. Радіонова, М. Триняк, М. Хаустова, багато інших дослідників [2; 3; 4; 5; 9; 11; 12; 13]. Разом із тим, виклики продовжуваної збройної агресії і нагальна потреба оптимізації розвитку медіа-грамотності усіх громадян, виклики екзистенційного порядку, розширення спектру стигми громадян, – ці та інші чинники актуалізують проблематику життєтворчості в медійному дискурсі війни.

Мета статті – структурувати філософсько-освітній аналіз життєтворчості в медійному дискурсі війни.

Виклад основного матеріалу. Вивчення матеріалів з теми дослідження засвідчує про міжгалузевий і міждисциплінарний підходи до осмислення ключового поняття життєтворчості. Це, звісно, відображається на загальній і конкретних методологіях, вибору методів дослідження. У межах цієї статті конкретизуємо загальні компоненти структури філософсько-освітнього аналізу життєтворчості в медійному дискурсі війни контекстно інтеркультурної компетентності. Зазначимо тут, що інтеркультурну компетентність розглядаємо у синтезі мовних і соціальних компетентностей за М. Байрамом. Це дозволяє структурувати філософсько-освітній аналіз життєтворчості в медійному дискурсі війни з урахуванням ефективних стратегій комунікації, описати концептуально-критичний, освітній (практичний) компоненти.

Погодимося із фахівцями щодо значущості критичного аналізу «медіа-дискурсу у висвітленні воєнних конфліктів у філософському вимірі сучасності», глибинного аналізу соціо-психологічних аспектів мови (С. Гейко, Т. Гейко, О. Лаута, О. Притика) [1], інформації, що подається у процесі невербальної комунікації (М. Триняк) [13]. Осмислення міжгалузєвого підходу передбачає інтеграцію з такими міркуваннями і висновками

науковців та компонентів структури філософсько-освітнього аналізу життєтворчості в медійному дискурсі війни, відповідні трансформації в освітній процес (формальну і неформальну освіту, неперервний особистісний і професійний розвиток та програми підвищення кваліфікації).

Не претендуючи на вичерпність, пропонуємо структурувати філософсько-освітній аналіз життєтворчості в медійному дискурсі війни таким чином, як візуалізовано на рисунку 1.

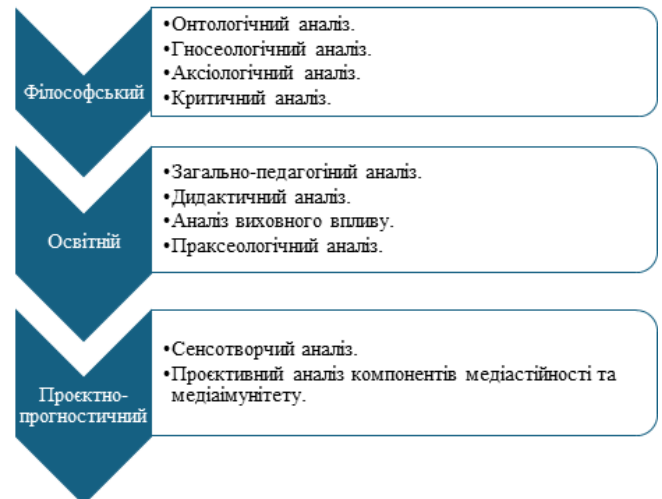

Рис. 1. Філософсько-освітній аналіз життєтворчості

У пропонованій структурі філософсько-освітнього аналізу життєтворчості в медійному дискурсі війни передбачено онтологічний аналіз концептів і сутності досліджуваних явищ, наприклад: життєтворчість, комунікація засобами медіа, медійний дискурс, інтеркультурна комунікація під час війни, цифрова трансформація комунікації, освіти, медіа. У цьому ключі варто звернути увагу на бачення руху медіа під час воєнного стану. Зокрема, доволі повно такі дані представлено у результатах досліджень і моніторингу: «Медійно-дискурсивний простір сучасної України» [4]; «Медіа в умовах війни» [6]; «Стан українських регіональних медіа» [10], «Зміни в медіа під час повномасштабного вторгнення» [14]. Гносеологічний аналіз істинності, обґрунтованості і верифікації знань, що містяться в наративах медійного дискурсу війни, алгоритмів конструювання життєтворчості за результатами гносеологічного аналізу [7]. Аксіологічний аналіз передбачає розкриття ціннісного навантаження наративів, що транслюються засобами медіа, дослідження і оцінки рівнів використання моральних та етичних аспектів, які формуються чи руйнуються через медіадискурс війни, у тому числі – в інтеркультурних комунікаціях на різних рівнях, формування чи моделювання суспільного світогляду. Синтезуючим у цьому компоненті структури вважаємо критичний аналіз, який дозволяє у процесі дослідження виявити і розкрити наявні суперечності, ідеологічні упередження та стереотипи прихованих смислів, тим самим забезпечує власне можливість життєтворчості у повоєнному транзиті України. Критичний аналіз має важливе навантаження:

врешті-решт сприяти попередженню розвитку пропаганди та маніпуляцій для стабільного миру в Україні.

Освітній компонент структури філософсько-освітнього аналізу життєтворчості в медійному дискурсі війни передбачає загально-педагогічний і дидактичний аналіз навчального та розвивального потенціалу наративів життєтворчості у медійному дискурсі для осмислення ефективності, наприклад, технології кейсів, супервізії, діалогу і полілогу для формування професійних чи фахових компетентностей в умовах війни і на етапі повоєнного транзиту. Важливим напрямом загально-педагогічного аналізу життєтворчості в медійному дискурсі війни є широка практика використання візуального контенту для комунікації (меми, відео, фото для висловлення симпатії, громадянської позиції, тощо). Пізнання елементів функціонування цього та подібних явищ з позицій педагогічної доцільності, оцінки результативності важливе для чіткого осмислення результативності цілеспрямованого педагогічного впливу як вагомому чиннику розвитку життєтворчості.

Аналіз виховного впливу і праксеологічний аналіз медійного дискурсу війни передбачає вивчення і моніторинг процесів формування суспільної думки про війну, світогляду громадян під час війни засобами медіа. Це включає переосмислення ролі та змісту інтеркультурної компетентності, орієнтації її на активацію безпосереднього мовлення (стилістика новин, публікації, репортажі тощо), соціокультурні контексти, невербальна комунікація та її психологічне навантаження, відображення цих елементів в арсеналі методів і методик формування світогляду життєтворчості для консолідації українського суспільства.

Освітній компонент структури філософсько-освітнього аналізу життєтворчості в медійному дискурсі війни є практично-зорієнтованим. У цьому простежується праксеологічний аналіз, коли під час розроблення освітніх програм, курсів, освітніх компонент приділяється увага вибору змістовно-методичного та організаційного забезпечення з позицій ефективності, оптимальності шляху досягнення поставлених завдань. Життєтворчість в медійному дискурсі війни – це рівність не лише у споживанні інформаційного контенту медіа, а й перетворення такого контенту для розвитку соціальної активності особистості, підтримки соціального оптимізму для стійкості, розвитку критичного мислення для медіа-, інфо- і кіберграмотності різних категорій громадян. Результати освітнього компоненту по суті є стимуляторами життєтворчості, наприклад: створення медіа-контенту на платформах соціальних мереж; створення і підтримка блогів, підготовка і поширення тематичних подкастів; інтерпретація історичних подій в діафілмах, есе; трансформація та переосмислення архетипів в літературі і фольклорі для створення нового сюжету, наприклад, створення оптимістичних, іронічних підтримуючих мемів з історичними постатями як реакція на повідомлення

в медіа; актуалізація і розширення загальних і професійних компетентностей різних категорій громадян, наприклад, інфогігієни, кіберграмотності, опанування технологічними навичками операторства, режисури, монтажу тощо.

Концентричний підхід до структурування філософсько-освітнього аналізу життєтворчості в медійному дискурсі війни обумовлює третій блок – проєктно-прогностичний. Він певною мірою інтегрує результати перших двох описаних вище компонентів. Цей компонент визначає бажану кінцеву мету медійного дискурсу війни: формування сенсів і життєвих орієнтирів на основі поєднання результатів філософського і освітнього аналізів. Ці сенси і життєві орієнтири утворюють, у свою чергу, змістовний ціннісний пласт стратегій, практичних рекомендацій подолання викликів війни, створення умов для розвитку свободи слова, посилення уваги (у тому числі, на рівні переосмислення профорієнтології у сфері освіти і професійної підготовки) до підвищення рівня професійної журналістики, наповнення інфомедійного простору якісним контентом та різноманітними джерелам, урахування у творенні медіа-контенту нейророзмаїття аудиторій.

Висновки. Отже, філософсько-освітній аналіз життєтворчості в медійному дискурсі війни не тільки описує, а й ціннісно інтерпретує, проєктує доцільно педагогічні способи взаємодії медіа і споживачів інформаційного продукту для підвищення медіа-стійкості, транслявання ідеї «освіти для миру», утвердження інших гуманістичних цінностей в реаліях жорстких викликів безпеки. На рисунку 2 представлено змістові наголоси у пропонованій в цій статті структурі філософсько-освітнього аналізу життєтворчості в медійному дискурсі війни.

Рис. 2. Змістові акценти в структурі філософсько-освітнього аналізу життєтворчості в медійному дискурсі війни

Перспективою подальшого розроблення проблеми, яка визначила основу цієї публікації, вбачаємо проєктування концепції освіти миру з урахуванням викликів і ресурсних можливостей великих мовних моделей штучного інтелекту, залучення допоміжних установ і організацій до реалізації програм і менеджменту виконання такої

концепції, пошук сучасних способів гуманістичних інтерпретацій цінностей-снів представників української філософської думки в інтеркультурному комунікативному просторі.

Використання ІІІ-інструментів. При підготовці статті ІІІ-інструменти використовувались для пошуку джерел інформації, перевірки орфографії та візуалізації авторських даних на рисунку 2.

Список джерел інформації

1. Geiko, S.M., Heiko, T.M., Lauta, O.D., Prytyka, O. (2023). The role of media discourse in coverage of military conflicts. *Humanities Studios: Pedagogy, Psychology, Philosophy*, 11(4), 190–195. DOI: [https://doi.org/10.31548/hspedagog14\(4\).2023.190-195](https://doi.org/10.31548/hspedagog14(4).2023.190-195)
2. Виговська Н. (18.11.2024). 1000 днів повномасштабної війни: як українські медіа вистояли під час російської військової агресії. Інститут масової інформації. Retrieved from <https://imi.org.ua/monitorings/1000-dniv-povnomasshtabnoyi-vijny-yak-ukrayinski-media-vystoyaly-pid-chas-rosijskoyi-vijskovoyi-i64963>
3. Дольська О.О., Міщенко В.І., Городиська О.М. (2025). Соціо-аксіологічний вимір технічної творчості (методологічні пошуки у ХХІ ст.). *Вісник Національного технічного університету «ХПІ»*. Серія: Актуальні проблеми розвитку українського суспільства. № 1. С. 21–27. DOI: 10.20998/2227-6890.2025.2.03. Retrieved from <http://aprus.khpi.edu.ua/article/view/336795>
4. Досвід війни. Медіоно-дискурсивний простір сучасної України. (2024). За редакцією Світлани Романюк. Варшава : Totem.com.pl. Retrieved from https://www.pl/data/include/cms/Doswiadczenie_wojny_Romaniuk_Svitlana_2024.pdf
5. Карпець Л., Хаустова М. (2025). Освіта як простір взаємодії мови й життєтворчості. *Humanities Studies: Collection of Scientific Papers*. Ed. V. Voronkova. Zaporizhzhia: Publishing house «Helvetica». 24 (101). P. 188–194. DOI: <https://doi.org/10.32782/hst-2025-24-101-19>
6. Медіа в умовах війни: що показало перше в Україні комплексне дослідження втрат журналістики (26.06.2025). Retrieved from <https://webportal.nrada.gov.ua/media-v-umovah-vijny-shho-pokazalo-pershe-v-ukrayini-kompleksne-doslidzhennya-vtrat-zhurnalistyky/>
7. Медіадискурс війни: український та закордонний досвід : монографія. (2025). Мар'ян Житарюк, Тарас Балда, Тарас Лильо та ін. ; наук. ред., упорядк., вступ, висновки проф. М. Житарюк. Львів : ЛНУ імені Івана Франка. 296 с. Retrieved from <https://journ.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2025/03/Mediadyskurs-web.pdf>
8. Наукове забезпечення розвитку освіти в Україні: актуальні проблеми теорії і практики. (2017). Збірник наукових праць. Київ : Видавничий дім «Сам». 400 с.
9. Радіонова Н. (2025). Феномен жажливого у життєтворчості М. Гоголя: філософсько-антропологічний аналіз. *Humanities Studies: Collection of Scientific Papers*. Ed. V. Voronkova. Zaporizhzhia: Publishing house «Helvetica», 23(100). P. 101–107. DOI: <https://doi.org/10.32782/hst-2025-23-100-11>
10. Стан українських регіональних медіа. (2025). Media Development Foundation. Retrieved from <https://research.mediadevelopmentfoundation.org/>
11. Триняк М. (2025). Інтеркультурна комунікація в освіті як простір доброчесності: потенціал дизайну освітнього середовища у сприянні етичній взаємодії. *Humanities Studies: Collection of Scientific Papers*. Ed. V. Voronkova. Zaporizhzhia: Publishing house «Helvetica». 23(100). P. 206–211. DOI: <https://doi.org/10.32782/hst-2025-23-100-22>

12. Триняк М. (2011). *Інтеркультурна комунікація в освіті: тенденції розгортання у сучасних соціокультурних контекстах*. Дисертація ... д-ра філософських наук, спеціальність 09.00.01. Харків, Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди. 431 с.

13. Триняк М. (2024). Невербальна комунікація як фактор адаптації в інтеркультурному просторі. *«Освітній дискурс: збірник наукових праць»*. Випуск № (50). С. 23–28. Retrieved from <https://www.journal-discourse.com/uk/arkhiv/2024-rik/vipusk-50-7-9>

14. Український медіаландшафт 2022–2024. (2024). *Зміни в медіа під час повномасштабного вторгнення : аналітичний звіт*. Штурхецький С., Погорелов О., Чернявський С. Томіленко С., Мороз В, Бідочко Л. Київ : Центр вільної преси. 104 с. Retrieved from https://www.jta.com.ua/wp-content/uploads/2025/03/Ukrainian_Media_Landscape_2022-2024_UA.pdf

15. Шейбе С., Рогоу Ф. (2014). Медіаграмотність: Підручник для вчителя. Сінді Шейбе, Фейз Рогоу. Перекл. з англ. С. Дьома; за загал. ред. В. Іванова, О. Волошенюк. Київ : Центр вільної преси, Академія української преси. 319 с. Retrieved from https://document.kdu.edu.ua/info_zab/061_108.pdf

References (transliterated)

1. Geiko, S.M., Heiko, T.M., Lauta, O.D., Prytyka, O. (2023). The role of media discourse in coverage of military conflicts. *Humanities Studios: Pedagogy, Psychology, Philosophy*, 11(4), 190–195. DOI: [https://doi.org/10.31548/hspedagog14\(4\).2023.190-195](https://doi.org/10.31548/hspedagog14(4).2023.190-195)
2. Vyhovska N. (18.11.2024). 1000 dniv povnomasshtabnoi viiny: yak ukrainski media vystoialy pid chas rosiiskoi viiskovoi ahresii. Instytut masovoi informatsii. Retrieved from <https://imi.org.ua/monitorings/1000-dniv-povnomasshtabnoyi-vijny-yak-ukrayinski-media-vystoyaly-pid-chas-rosijskoyi-vijskovoyi-i64963>
3. Dolska O.O., Mishchenko V.I., Horodyska O.M. (2025). Sotsio-aksiolohichnyi vymir tekhnichnoi tvorchosti (metodolohichni poshuky u XXI st.). *Visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu «KhPI»*. Serii: Aktualni problemy rozvytku ukrainskoho suspilstva. № 1. S. 21–27. DOI: 10.20998/2227-6890.2025.2.03. Retrieved from <http://aprus.khpi.edu.ua/article/view/336795>
4. Dosvid viiny. Mediino-dyskursyvnyi prostir suchasnoi Ukrainy. (2024). Za redaktsiieu Svitlany Romaniuk. Varshava : Totem.com.pl. Retrieved from https://www.pl/data/include/cms/Doswiadczenie_wojny_Romaniuk_Svitlana_2024.pdf
5. Karpets L., Khaustova M. (2025). Osvita yak prostir vzaiemodii movy y zhyttietvorchosti. *Humanities Studies: Collection of Scientific Papers*. Ed. V. Voronkova. Zaporizhzhia: Publishing house «Helvetica». 24 (101). P. 188–194. DOI: <https://doi.org/10.32782/hst-2025-24-101-19>
6. Media v umovakh viiny: shcho pokazalo pershe v Ukraini kompleksne doslidzhennia vtrat zhurnalistyky (26.06.2025). Retrieved from <https://webportal.nrada.gov.ua/media-v-umovah-vijny-shho-pokazalo-pershe-v-ukrayini-kompleksne-doslidzhennya-vtrat-zhurnalistyky/>
7. Mediadyskurs viiny: ukrainskyi ta zakordonnyi dosvid : monohrafiia. (2025). Marian Zhytariuk, Taras Balda, Taras Lylo ta in. ; nauk. red., uporiadk., vstup, vysnovky prof. M. Zhytariuk. Lviv : LNU imeni Ivana Franka. 296 s. Retrieved from <https://journ.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2025/03/Mediadyskurs-web.pdf>
8. Naukove zabezpechennia rozvytku osvity v Ukraini: aktualni problemy teorii i praktyky. (2017). Zbirnyk naukovykh prats. Kyiv : Vydavnychiy dim «Sam». 400 s.

9. Radionova N. (2025). Fenomen zhakhlyvoho u zhyttietvorchosti M. Hoholia: filosofsko-antropolohichniy analiz. Humanities Studies: Collection of Scientific Papers. Ed. V. Voronkova. Zaporizhzhia: Publishing house «Helvetica», 23(100). P. 101–107. DOI: <https://doi.org/10.32782/hst-2025-23-100-11>
10. Stan ukrainskykh rehionalnykh media. (2025). Media Development Foundation. Retrieved from <https://research.mediadevelopmentfoundation.org/>
11. Tryniak M. (2025). Interkultura komunikatsiia v osviti yak prostir dobrochesnosti: potentsial dyzainu osvithnoho seredovyshcha u sprianni etychnii vzaiemodii. Humanities Studies: Collection of Scientific Papers. Ed. V. Voronkova. Zaporizhzhia: Publishing house «Helvetica». 23(100). P. 206–211. DOI: <https://doi.org/10.32782/hst-2025-23-100-22>
12. Tryniak M. (2011). Interkultura komunikatsiia v osviti: tendentsii rozghortannia u suchasnykh sotsiokulturnykh kontekstakh. Dysertatsiia...d-ra filosofskykh nauk, spetsialnist 09.00.01. Kharkiv, Kharkivskyi natsionalnyi pedahohichnyi universytet imeni H.S. Skovorody. 431 s.
13. Tryniak M. (2024). Neverbalna komunikatsiia yak faktor adaptatsii v interkulturnomu prostori. «Osvitnii dyskurs: zbirnyk naukovykh prats» Vypusk № (50). S. 23–28. Retrieved from <https://www.journal-discourse.com/uk/arkhiv/2024-rik/vipusk-50-7-9>
14. Ukrainnyi medialandshaft 2022–2024. (2024). Zminy v media pid chas povnomasshtabnoho vtorhnennia: analitychnyi zvit. Shturkhetskyi. S., Pohorelov O., Cherniavskyi S. Tomilenko S., Moroz V, Bidochko L. Kyiv : Tsentrl vilnoi presy. 104 s. Retrieved from https://www.jta.com.ua/wp-content/uploads/2025/03/Ukrainian_Media_Landscape_2022-2024_UA.pdf
15. Sheibe S., Rohou F. (2014). Mediahramotnist: Pidruchnyk dlia vchytelia. Sindi Sheibe, Feiz Rohou. Perekl. z anhl. S. Doma; za zahal. red. V. Ivanova, O. Volosheniuk. Kyiv : Tsentrl vilnoi presy, Akademiia ukrainskoi presy. 319 s. Retrieved from https://document.kdu.edu.ua/info_zab/061_108.pdf

Надійшла (received) 20.11.2025

Прийнята (accepted) 02.12.2025

Дата публікації (publication date) 23.01.2026

Відомості про авторів / About the Authors

Триняк Майя Вікторівна (Tryniak Maya) – Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди, доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософії ім. проф. М.Д. Култаєвої; Харків, Україна; ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4981-8535> ;

Руденко Світлана Олександрівна (Rudenko Svitlana) – Відокремлений структурний підрозділ «Харківський торговельно-економічний фаховий коледж Державного торговельно-економічного університету», кандидат філософських наук, викладач циклової комісії економіки, управління та адміністрування; Харків, Україна; ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9317-9705>